

rigtig hjemlig Fornemmelse her i Huset mere. Naar det gælder et saa gammelt Hjem, bliver Minderne i mange Aar fredløse efter en saadan Oprydning. Naa — man skal ogsaa passe paa, at man ikke gør sit Hjem til en Kirkegaard.«

Han havde, mens han talte, skænket op i Glassene. Haanden rystede lidt, og han maatte bøje sig frem over Bordet for at se.

»De vil nok drikke et Glas let Vin . . . Og saa har De vel ikke noget imod, at jeg tænder denne her,« sagde han og hentede op af Lommen paa den mørkegrønne Slobrok, han sad i, et Piberør med ægformet Merskumshoved. »Det er forresten ogsaa et Arvestykke.«

»Er De igen begyndt at ryge?«

»Ja — lidt. Mest for Underholdningens Skyld.«

»Men kan De taale det?«

»Jo, i fem Minutter. Jeg synes ikke, jeg har Raad til at give Afkald paa den lille Nydelse. Naar Kagen er spist, trøster man sig med Krummerne. — Men nu skal De smage paa Vinen.«

Han drak selv langsomt Halvdelen af sit Glas, mens Povl Gaardbo ligegyldig skyllede nogle Slurke i sig.

»Naa — hvad synes De om den?«

»Jo, Vinen er god.«

»Nu skal De høre dens Historie. De kender vist